

KANDIDÁTSKÉ DISERTAČNÍ PRÁCE

Před stálou komisí vědecké rady VA AZ pro obhajoby kandidátských disertačních prací v oboru operační umění a všeobecné taktika byly obhájeny v květnu 1969 dvě kandidátské disertační práce.

Podplukovník ing. Jaroslav Ondra obhájil práci na téma:

„Vojenskoodborná příprava záložních důstojníků“.

Cílem práce bylo rozpracovat podstatné stránky vojenskoodborné přípravy záložních důstojníků ČSLA v podmínkách dalšího rozvoje ozbrojených sil.

Práce má kromě úvodu a závěru pět kapitol.

V první kapitole „Požadavky na velitelský sbor“ disertant rozebírá nároky na velitelský sbor vzhledem k charakteru války a ozbrojeného zápasu se zřetelem k záložním důstojníkům.

Druhá kapitola „Profil záložního důstojníka“ objasňuje aspekty morálně politického profilu záložního důstojníka a nároky z hlediska všestranné přípravy na plnění funkcí záložních velitelů v případě války. Zdůrazňuje, že profil záložního důstojníka se stává stále více záležitostí nejen armády, ale i jiných společenských institucí.

V třetí kapitole disertant analyzuje a provádí syntetický výklad vzdělávání velitelského sboru v armádách SSSR, USA a NSR. Za přínos pro nás považuje i zkušenosti z přípravy záložních důstojníků v polské, maďarské a rumunské armádě.

Hlavní problémy vojenskoodborné přípravy záložních důstojníků rozebírá ve čtvrté kapitole. Mezi nimi si autor všímá poválečného vývoje armády a jednotlivých etap dosavadní vzdělávací soustavy. Při obsahovém řešení modelu vojenskoodborné přípravy záložních důstojníků rozebírá i problémy současného politického vývoje, vlivy civilní vzdělávací soustavy, názory na vztah teorie a praxe ve vojenskoodborné přípravě, problémy délky trvání a podsystémy vojenskoodborné přípravy. V závěrech navrhuje strukturální členění a obsahovou náplň vojenskoodborné přípravy záložních důstojníků.

Pátá kapitola shrnuje dílčí názory, závěry, náměty a doporučení. Disertant v ní podtrhuje, že problémy vojenskoodborné přípravy záložních důstojníků přesahují rámec armády a zasahují do dalších oblastí společenského života. Podle jeho názoru i dnes přezívají mnohé nesprávné názory na úlohu, význam a postavení záložních důstojníků u nás. Nevyřešené problémy se plně odrážejí v oblasti vojenskoodborné přípravy záložních důstojníků.

Podplukovník ing. Milan Matulík obhájil kandidátskou disertační práci na téma:

„Boj tankových a motostřeleckých jednotek s aeromobilními jednotkami nepřítele“.

V úvodu práce formuloval disertant její cíl — návrh na teoretické řešení a praktické prověření těchto problémů:

— možnosti použití dnešní výzbroje tankových a motostřeleckých jednotek, útvarů a svazků proti úderným vrtulníkům nepřítele,

— zásady bojové činnosti tankových a motostřeleckých jednotek, útvarů a svazků proti aeromobilním jednotkám nepřítele,

— organizace výcviku jednotek naší armády v boji s vrtulníky a aeromobilními jednotkami nepřítele,

— principy perspektivní organizace pozemních jednotek, která by zabezpečovala vysokou efektivnost v boji s pozemními a aeromobilními jednotkami nepřítele.

Kandidátská disertační práce má pět hlav.

V první hlavě je vyhodnocení bojových možností jednotek vojenského letectva americké a západoněmecké armády při bojovém střetnutí s našimi jednotkami. Disertant zde zdůrazňuje, že značná bojová efektivnost aeromobilních jednotek je dána jednak relativně malou zranitelností úderných vrtulníků a jednak tím, že taktické zásady, výzbroj, organizace a stupeň výcviku našich jednotek neodpovídají požadavkům obdobného střetnutí.

Druhá hlava obsahuje rozbor bojových možností úderných vrtulníků a jejich srovnání s bojovými možnostmi zbraní a techniky pozemních vojsk (tanku, obrněného transportéru vz. 62 a vz. 64, 30mm protiletadlového dvojkanónu), dále analýzu možností 57mm protiletadlových kanónů při střelbě na vrtulníky. S použitím některých prvků matematického aparátu (operačního výzkumu) autor propo-

čítává pravděpodobnost vzájemného zničení obou bojových prostředků v různých situacích. Těchto dílčích výsledků pak využívá při analýze bojové činnosti v další hlavě.

Ve třetí hlavě disertant rozebírá bojovou činnost aeromobilních jednotek, útvarů a svazků a porovnává s bojovou činností pozemních vojsk naší armády. Přitom vyhodnocuje nejzranitelnější prvky tankových a motostřeleckých jednotek, útvarů a svazků při boji s aeromobilními jednotkami nepřítele v útoku a obraně.

Ve čtvrté hlavě uvádí návrhy na řešení těchto problémů:

— výzbroje jednotek, útvarů a svazků naší armády, které by zvýšily jejich bojové možnosti při boji s aeromobilními jednotkami nepřítele,

— principů vedení bojové činnosti a bojových sestav jednotek, útvarů a svazků pozemních vojsk, které by zvýšily jejich možnosti při boji s aeromobilními jednotkami, aniž by zmenšily jejich možnosti při boji s pozemním nepřítelem,

— tematiky Programů bojové přípravy tankových a motostřeleckých jednotek v taktické a střelecké přípravě a návrh na úpravu některých výcvikových předpisů s cílem zabezpečit alespoň minimální připravenost našich jednotek k boji s aeromobilními jednotkami nepřítele,

— perspektivní organizace tankových a motostřeleckých jednotek, útvarů a svazků, která by zvýšila jejich možnosti v boji s aeromobilními i pozemními jednotkami nepřítele.

V poslední hlavě disertant shrnuje možné směry dalšího řešení problému vysoké pohyblivosti pozemních vojsk s využitím vzdušného prostoru.

V závěru zdůrazňuje objektivní potřebu zavedení aeromobilních jednotek i v naší armádě.

Obě kandidátské disertační práce jsou uloženy v Ústřední tajné knihovně VA AŽ.

ZKUŠENOSTI

PRAXE